

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: Pe an... Pe 6 luni... Pe 3 luni... IN STRAINATATE: Pe an... INSECTIUNI SI RECLAME: Linia de 30 litere pe linie, pagina IV, 30 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia”.

Un număr în Capitală 10 bani.

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: La D-nii Haas... A. Oppelk în Vienna, Stubenbastei 2; Rulo... Hrdicka în Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp... Comp. în Poșta și Henc-Laffa-Bullier & Comp. în Paris.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

Cursul de București, 15 Decembrie.

Table with 2 columns: Item (e.g., Oblig. Rurale, Credit funciar rural) and Price/Value.

Cursul de Viena, 29 Decembrie.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta ungară în aur, Bonuri de secur ungar.) and Price/Value.

Cursul de Berlin, 30 Decembrie.

Table with 2 columns: Item (e.g., Acțiun. Căilor ferate române, Obligatiunile române) and Price/Value.

PLECAREA TRENURILOR

Table with 4 columns: Destination (e.g., București-Suceava, București-Giurgiu), Departure Time, and Arrival Time.

SCIRI TELEGRAFICE

FOILE STRAINE

St. Petersburg, 25 Decembrie.

Ziarul oficial publică mai multe rescripțe imperiale, prin care marelui Duce Nicolae i se conferă ordinul Sf. George clasa I, marelui Duce creditar, și generalilor Totleben și Nepokoicinsky ordinul Sf. George clasa II.

St. Petersburg, 26 Decembrie.

După știrile primite de la Begot, la 23 Decembrie un detașament al marelui Duce ereditar a avut mai multe încercări cu turcii, de la Nisseva și Solenik.

Belgrad, 25 Decembrie.

Ieri pe la 2 ceasuri d. a. Sârbii au luat după o luptă de opt ceasuri Ak-Palanka și întăririle ei. El a luat cu această ocaziune multe munițiuni și trei tunuri Krupp.

Belgrad, 25 Decembrie.

Ieri principele Milan a inspecționat armata ce impresură cetatea Niș. Bombardamentul s'a început în firea de față a Prințului. Colonelul Horvatoric și-a operat prin trecătoarea de la St. Nicolae joncțiunea cu rușii.

Constantinopol, 25 Decembrie.

După știrile „Agenției Havas” sârbii au fost la lucru respinși și gonțiți de către turci peste granițe.

St. Petersburg, 25 Decembrie.

După știrile oficiale sosite de la Tiflis, la 22 Decembrie un detașament rusesc a ocupat satele Tetak, Tofta, Gins, Turyan și Zitiwok. La Talaanta a fost o încăierare cu cavaleria turcească, ce, în număr de vreo 500 oameni, sta ascunsă în dosul stâncilor.

St. Petersburg, 26 Decembrie.

După știrile sosite din Bogot, principele Rens arată că a sosit la Constantinopol colonelul rusesc Klevesahl și alți ofițeri priști de către turci. Românii au ocupat Orzel-Palanka fără de luptă.

Sida un transport turcesc, ucizând 26 oameni și prinzând 18. Turcii au ocupat Tșabin, Kurudșerek și Djumaia pe șoseaua de la Oosman-Bazar. E ger aspru și frig până la 18 grade.

Constantinopol 26 Decembrie.

Gubernatorul din Niș raportează, că sârbii încep a bombarda cetatea, care răspunde la focurile lor, și că sârbii își urmează atacurile asupra pozițiilor de la Palanka și Șarkioi.

Belrad, 26 Decembrie.

Pozițiile turcești de la Kursumlie au fost apărute de 400 Nisami și 2000 arnăuți și bași-buzuci. Din partea noastră erau în luptă trei batalioane, sprijinite de escolenta noastră artilerie.

Constantinopol, 26 Decembrie.

Camera deputaților în cursul săptămânii va discuta răspunsul la discursul de tron. Se crede că va fi rezonabil. Șeic-ul-Islamal stăruiește în acest sens.

Viena, 25 Decemvr.

Damich Ffandi, guvernatorul civil din Șumla, a rechiționat de la Bulgarii din Dabrogia 2,000 care spre a transporta munițiunile peste Balcani în Romelia.

Paris, 25 Decembrie.

„Temps” desminte știrea, că guvernul francez ar fi hotărât a eși din rezervă și a intra în acțiune. O asemenea politică ar fi contra dorințelor țării.

Londra, 25 Decembrie.

Camera comercială din Edimburg a hotărât să adreseze guvernului o petițiune în care cere observarea unei neutralități singere și consequente.

Wolwich, 26 Decembrie.

Ministerial de război a cerut de la arsenal raporturi despre tunuri, munițiuni și material de război.

St. Petersburg, 27 Decembrie.

După știrile sosite din Bogot, generalul Arnoldi raportează, că după ce s'a ocupat satul Bercovaț un escadron de husari mariopolitani a înaintat spre Belgrad și a stabilit la 21 Decembrie comunicația cu sârbii.

Vasul „Rusia” comandat de Baranoff s'a întors la Sebastopol cu vasul turcesc „Mersina” pe care l'a capturat în apropierea Bosforului. Pe vasul turcesc comandat de un ofițer de stat major, se afla 10 ofițeri și 700 nizami.

Roma, 26 Decembrie.

După informațiunile ziarelor noul cabinet s'a constituit astfel: Depretis, Președinte și externe, Crispi interne, merrocapo război, prin, marină, mancină, justiție

magliani finanțe, Villa, instrucțiune, Pe-ver, lucrări publice. Depretis a vol să reducă ministerial comercialul și al agriculturii. Coppino e candidat pentru Președinția Camerei.

SCIRI TELEGRAFICE

ALE „TIMPULUI” (Agenția Havas)

Serviciul de la 29 Decembrie, 9 ore dimineața.

Telegama marelui Duce Nicolae.

Bogot, 21 Decembrie.

Trupele sârbe au impresurat Niș, Piroț și Ac-Palanka și au trimis despărțiri pedrunni de la Belgrad prin Bercovați la Cimprena. Ast-fel ele sunt intrate în comunicație cu trupele noastre.

Telegrama adjunctantului general Arcaș.

Nicolae, 26 Decembrie.

Bastimental Rusia, comandat de adjunctantul Majestății Sale Impăratului, Baranow, staționând în Bosfor și în vecinătatea de Pendrecli, a pus mâna în această localitate, la 13 ale curentei, la 8 ore dimineața, pe vasul turcesc cu 3 catartari „Mersina”, conținând un tabor de nizami din Anatolia cu comandantul său, un ofițer superior și 10 ofițeri subalterni, în tot 700 oameni.

Constantinopol, 28 Decembrie.

Incorporarea Creștinilor în garda civilă se va pune în curând în executare. Poarta a primit excepțiunile propuse de patriarhul grec.

Sultanul a ales cinci gardiști civili ca ajutoare de câmp. Mehemet-Ali este numit membru al consiliului militar. Comisiunea de bancheri numită pentru a opri deprecierea caimelelor a propus de a retrage succesiv din circulație moneda metalică care ar forma un fond de rezervă.

Serviciul de la 29 Decembrie 8 ore seara.

Londra, 29 Decembrie.

Se confirmă oficial că guvernul englez a primit cererea Sultanului de a servi ca mijlocitor între Rusia și Turcia.

„Morning-Post” zice că datoria cu care se însărcinează guvernul nu e împiedicată prin adăugirea unei condiții. Nu este vorba de cât de a pune la cercare buna-

voința Rusiei de a intra în negocieri în vederea păcii. Termenii de pace nu ar avea să se discute de cât mai târziu.

Ziarele se unesc cu toate într-o lăuda demarșă Sultanului pe care o găsec înțeleaptă și plină de demnitate. Ele cred că Poarta nu putea face ce-va mai bun de cât a-și pune cauza în mânele Angliei.

Atena, 20 Decembrie.

Regele va pleca astăzi la Theba. El va merge să viziteze mâine lagărul de la Chalois.

Cu toată paza făcută de patru nave turcești, patru patrioți creșteni au desbarcat în insulă cu arme și muniții. Se vor face alegeri pentru numirea unui adunări care va avea puteri depline.

Reșcoala s'a întins peste tot. Creștinii sunt stăpâni pe provinciile afară de fortărețe. Turcii s'au refugiat în ele, dar au lipsă de forțe.

Serviciul de la 30 Decembrie 4 ore seara.

Constantinopol, 29 Decembrie.

D. Ziehy a înmănat ieri lui Sever-pașa răspunsul Austriei la circulara Porții. Deși sub o formă bine-voitoare pentru Turcia, Austria refuză ca și Germania de a lua vre o inițiativă.

Constantinopol, 29 Decembrie.

O telegramă oficială anunță că o noă luptă s'a dat, Juol, contra sârbilor în împrejurimile Cearkeof. Sgomotul despre evacuarea Erzerumului nu s'a confirmat, dar Mukhtar părește oragul.

Sultanul și-a exprimat lui Mahmud Damad mulțumirea despre rezultatul misiunii lui la Adrianopol, și i-a conferit medalia de aur. Mahmud-Damad va pleca ear în curând spre a inspecta lucrările de apărare a Balcanilor.

Serviciul de la 31 Decembrie 9 ore dimineața.

Constantinopol, 30 Decembrie.

Poarta a înștiințat în mod oficial pe Rusia, că consimte la un armistițiu sub următoarele condiții: rectificarea frontierelor rusești în Asia, deschiderea trecătoarei Dardanelilor, neatârarea României, adoptarea programului conferinței pentru Bulgaria. Costurile relative la Serbia și Muntenegru se vor rezerva pentru negociațiunile ulterioare.

BUCUREȘTI 19 DECEMBRIE

Nu se putea ca partidul radical, cu ocaziunea primirii M. S. după întoarcerea Sa de la câmpul de război, să nu comită ceva necuviință. Să nu-și dea în petiție, după o vorba vulgară dar expresivă. Cea mai mare din toate, căci este o adevărată și nouă călcare a Constituțiunii, a fost ideea de a hotări ca la discursul M. S. care nu poate să fie de cât un mesagiu, să nu se răspundă printr-o adresă după cum este singurul mod legal de a corespunde cu Suveranul

în toate țările constituționale, ci în gedința Camerei chiar d. Rosetti să ia cuvântul și să întâmpine imediat cuvintele Suveranului. Acest dialog frățesc poate lingui ideile de egalitate între Domnitor și d. C. A. Rosetti, pe care acesta le hrănește în fundul inimei, dară nu este nici constituțional, nici respectuos, nici cuviincios.

Antea observațiune: Priimind pentru un moment că se putea răspunde astfel Domnitorului, cine trebuia să pronunțe acest răspuns într-o Adunare în care figurați Senatul și Camera? Președintele Senatului sau președintele Camerei? Evident președintele Senatului, căci după Constituțiunea actuală, Senatul are pasul asupra Camerei; și într-o întrunire a Corpurilor amândouă, președintele Senatului preșidează, astfel cum s'a întâmplat tot-d'una. Ne mirăm dară că prea puțin senatori, chiar din opozițiune, au simțit această insultă și au consimțit a figura ca niște comparse și decoruri pe o scenă unde nu li se da locul ce li se cuvine. Injosire. acestul corp a ajuns așa de departe în cât, acești oameni nu mai au nici simțimentul care la oamenii în genere supraviețuește celor-l'alte, adică acel al vanității, al amorului propriu.

Să lăsăm însă la o parte demnitatea Senatului. Fiind că nu este în stare a și-o apăra singur, nu merită nici chiar a preocupa presa și opinionea. Susținem că chiar altminterea dialogul între Domnul Carol și domnul Rosetti poate fi republican și egalitar, nu poate fi constituțional. Domnitorul n'are cuvântul în Adunare de cât pentru a citi Mesagiul Tronului la deschiderea unei sesiuni. La acel Mesagiu nu se răspunde de cât printr-o adresă deliberată de Adunări cuvânt cu cuvânt și votată tot astfel. Pentru felicitări, congratuțiunile onomastice etc. Senatul, Camera, ca ori-ce alte Corpuri constituite, vin la Palat unde citesc, în mod respectuos, o adresă la care Suveranul răspunde având cuvântul cel din urmă și nimenea ne mai putând lua după dânsul în mod oficial.

Ca să facem să se atingă cu degetul suprema necuviință a procedurii Camerei radicale, întrebăm: ce s'ar fi întâmplat, dacă un deputat, după dreptul său, fiind Adunarea în ședință, ar fi cerut cuvântul ca să contracțeze, să rectifice, să amplifice cele zise de d. Rosetti, să desminte sfruntatul neadevăr ce rostogolește în privința libertăților publice ce zice că s'au mântinut? Se putea refusa cuvântul? Nu! cătu-și de puțin. Din moment ce unul a vorbit după mesagiul, putea să vorbească și altul; din moment ce s'a pronunțat un

discurs *pro*, putea să fie și un discurs *contra*. Este însă evident că d. C. A. Rosetti ar fi depus imediat masca de liberal și ar fi refuzat cuvântul nenorocitului deputat cu acel ton aspru cu care are obiceiul ași mâna turma sa.

S'ar fi probat imediat prin fapt, că între libertățile respectate de partidul radical este și libertatea tribunei. Ne pare rău că nu s'a găsit un om în această Adunare pentru a demonstra ast-fel necuviința și neconstituționalitatea unor asemenea procedări.

Toate acestea, sub o formă mai mult sau mai puțin desimulată, nu sunt de cât anularea cu încetul a tuturilor celorlalte puteri ale Statului în profitul uneia singură care este Adunarea. Senatul s'a nimicit cu mult despreț. Cât pentru Domnitor, cu lingșirul, cu plecaciunul i-se ia încetul cu încetul ori-ce drept, ori-ce prerogativă constituțională și se tinde din ce în ce a' l pune pe același picior cu președintele Camerei care, într'o bună dimineață, ar putea foarte bine a se trezi *președintele republicei*. Ne mirăm cum guvernul n'a simțit această insultătoare egalitate în ceremonia de joi, care, din natura sa, trebuia să atragă atențiunea țerei întregi. Mai bine zicând, credem că guvernul a simțit-o dar că aceasta nu îi displace prea mult. Cât pentru noi, spectatori la această tragi-comediă, nu putem de cât să zicem: Să le fie de bine.

DIN AFARA

Englita. — Toate cabinetele europene, afară de cel englezesc, au răspuns la nota circulară, în care Poarta cere mediațiunea puterilor neutrale și toate au refuzat a se însărcina cu mediațiunea. În aceeași vreme toți ambasadorii din Constantinopol, afară de Layard, stăruiesc pe lângă ministri otomani pentru începerea negocierilor directe cu Rusia. Deși însă cabinetul englezesc nu a răspuns la nota circulară a Porții, ziarele din streinătate nu cred că Englita se va însărcina cu mediațiunea și ast-fel așteaptă ca să se încheie cât mai curând un armistițiu.

După știrile ziarelor din Viena, Generalul Ignatieff s'ar fi pus în înțelegere cu Osman Pașa, pentru ca prin mijlocirea lui să puie la cale un armistițiu. Afară de aceasta Generalul Ignatieff ar fi intrat în corespondență cu Mahmud Damat Pașa

tot spre a se înțelege asupra încheierii unui armistițiu și poate chiar asupra condițiilor de pace. Văzând aceste, Lordul Derby a însărcinat pe ambasadorul englezesc din St. Petersburg să ceară de la Principele Gortchakoff lămuriri privitoare la condițiile, cu care Rusia ar fi gata să încheie pace. Se zice chiar, că guvernul englezesc ar sfârși să i se dea aceste lămuriri până la 1 Ianuarie 1878, de oarece de la hotărârile guvernului rusesc vor trebui să atârne propunerile, ce cabinetul de St. James va face parlamentului convocat înainte de vreme.

Austro-Ungaria. — Inainte de ași fi luat Corpurile Legiuitoare vacante pentru sărbători, s'au promulgat legile privitoare la provisorul dualist.

De aeemenea s'au publicat declarațiunile privitoare la prelungirea proiectelor comerciale încheiate cu Germania, Franța, Italia și Englitera. Tractatul comercial încheiat cu Germania în deosebi s'a prelungit pe șase luni și negocierile pentru încheierea noului tractat se vor începe numai de cât după sărbători, pentru-ca să fie gata până în luna Martie, de oare-ce tractatul comercial cu Italia, neprelungindu-se de cât pe trei luni, va trebui să fie renoit până la finele lunii Martie, și guvernul nu ar voi să întreție negocierii paralele.

Guvernul din Pesta, după scandalul ce s'a făcut nu demult pe ulițele capitalei maghiare, a luat în sfârșit hotărâri privitoare la mărirea dreptului de intrării publice. Nu se știe lămurit, până unde merg restricțiunile, e însă neluândos, că atât în capitală cât și prin orașele provinciale intrările publice nu vor fi de aci înainte permise decât în anumite condițiuni.

Italia. — Sărbătorile au sosit, dar Depretis tot nu a isbutit încă să alcătuiască un nou cabinet. După știrile comunicate de către ziarul „Neue Freie Presse“ de la Roma, la 24 Decembrie Depretis a plecat la Turin, pentru ca să propuie regelui Victor Emanuel următoarea listă: Depretis, președintele consiliului; Crispi externe, Magliani interne. Brin, Mancini și Morracopa păstrează portofoliurile de acum. Ministru al instrucțiunii publice Villa. Pentru lucrările publice se caută un om din provinciile meridionale. Ministerul comerțului și agricultu-

rei se reduce, iară Depretis renunță de a mai fi ministru de finanțe, puind alt om în locul său.

Franța. — La ordinea zilei urmează a fi schimbările personalului administrativ și ast-fel de la sine se înțelege, că ministrul de interne, Marcère, e cel mai ocupat și cel mai interesant om.

După ce a schimbat o mulțime de prefecti, în curând se vor publica două liste, pentru secretarii generali, la un loc 76 și sub-prefectii, de o cam dată numai 220.

O altă chestiune, care agită cercurile politice din Paris, e funcționarea comitetului de salutare publică, cel opt-spre-zece lei paralei, pe care și-l alesese majoritatea republicană.

Acest comitet era ales pentru timpul luptelor constituționale și republicanii moderați sunt de părere că acum după ce mareșalul s'a supus și Franța avea un guvern parlamentar, funcțiunile comitetului de opt-spre-zece, care nu este de cât un guvern ocult, ar trebui să înceteze de la sine. Membrii comitetului sunt însă de altă părere și numai de cât după ce se va întruni camera, ei vor cere să fie completați, de oarece patru dintre cei aleși au intrat în ministeriu. Încă de pe acum s'a produs dar o neînțelegere în rândurile uniunii republicane și e probabil că această neînțelegere se va pronunța numai de cât la începutul sesiunii viitoare, de oare-ce republicanii moderați cer desființarea comitetului de 18, eară marea mulțime a radicalilor îl susține.

REVISTA ZIARELOR.

„Românul“ urmează cercetările sale asupra politicii, urmărite de „Pressa“:

- 1. „Că nu presintă numai o programă, ci espunerea fidelă și resumată a politicii națiunii întregi.“
- 2. „Că marea majoritate a țării nu este reprezentată în Parlament.“
- 3. „Că în circumstanțe atât de extraordinare, mandatarii țării nu știu nimic despre afacerile țării.“
- 4. „Că într'o situațiune atât de gravă, guvernul n'a simțit trebuința să comunice nimic, să ceară nimic, să se inspire într'u nimic de la mandatarii țării.“
- 5. „Că ministerul a otărit trecerea Dunării fără autorizarea Camerelor, și „chiar contra voturilor espresse d'aceste corpuri,“ a in-

gagiat țara într'un rebel ofensiv d'atâta gravitate.“ Apoi „Românul“ traduce acușările conservatorilor în limba sa, astfel:

- Guvernul din România este compus de radicali.
- Senatorii și deputații nu sunt aleși țării.
- Radicalii au făcut rebel fără voia națiunii.
- Politica lor este d'a produce perturbări în toate țările.

Deci, puterile străine și enșasi Rusia sunt datoare să nu țină seamă de cele ce cere guvernul principelui Carol, în numele națiunii române.

Națiunea, la rândul ei, a dovedit că este atât de îndobitocită, în cât își dă aștea și sângele țării numai, fiind cășia au poruncit șase oameni, ș'aceasta când „a avut și are cea mai absolută libertate a presei și a întrunirilor, este iarăși învederat că puterile străine au interes, și chiar datorita de a pune sub epitropie o națiune atât de îndobitocită. Aceasta este fatala concluziune a acușărilor ce au făcut și fac conservatorii, zice „Românul.“

„Pressa“ ia act de o corespondință de la Berlin, a „Independenței Belgice“, în care se zice că, Principele Gortchacow nu va putea trata pe baza notei turcești, care are drept punct de plecare, integritatea imperiului otoman.

În aceeași relatare se zice, că Rusia „ține foarte mult la reluarea porțiunii Basarabiei“, ce ni s'a înapoiat prin tractatul din 1856.

„Pressa“ se îndoește că Rusia ar fi având o asemenea dorință față cu Românii.

Sunt șgomote inventate, „nefundate cu totul“, și pe cari n'avem de cât să le respingem și să mergem înainte.

Găsim în adevăr oare-cari ziare în Rusia, cari se ocupă de noi, pornesc fel de fel de planuri, cred că pot regula „ele“ întinderea teritoriului nostru, vorbind a ne da Dobrogea, a face în urmă alte schimburi și alte întocmiri, cari de cari mai ingenioase, toate aceste însă nu ne privesc pe noi românii, cari, înainte de toate, „dorim să păstrăm ce avem.“

„Românul“ zice „Pressa“, ar trebui să vorbească, și, unindu-se cu noi în afirmarea credinței ce păstrăm, că Rusia nu hrănește nici o dorință relativă la luarea Basarabiei, ce avem de la 1856, să arate încă, că este de părere, că nici d'area Dobrogei, nici întocmirile de care vorbește ziarul rus „Gazeta de Moscova“, nu va putea face mâine ca principalul organ al guvernului să susție că s'ar putea admite o asemenea combinațiune.

„România Liberă“ caracterizează patriotica neactivitate a adunărilor. Senatul nu se poate complecta și,

de sigur, ast-fel va merge, până după sărbătorile Crăciunului.

Camera?., Ea chip se stringe. Dar cea a lucrând, Dumnezeu știe. Diurna să meargă, căci de treabă, cine în treabă? Dacă România a oferit, în aceste grele zile de rebel, exemplul unic de păstrarea neatinsă a tuturilor libertăților publice, apoi mandatarii ei ar fi trebuit să aibă conștiința valorii acestui fapt.

Drepturile parlamentului au fost respectate, în aceste vremuri excepționale.

De sigur acest lucru este frumos și ne face onoare.

Dar parlamentul ce mi-a făcut? Nimic.

CORESPONDINȚA PARTICULARĂ A TIMPULUI

Înș 14 Decembrie.

Bucuria publică la căderea Plevnei a fost și la noi generală, adică împărtășită de toate clasele societății. Dar pentru ce nu este permanentă, pentru ce, în opunerea cu biruințele altor țări, bucuria a făcut la noi în curând loc îngrijirii ce domnea înainte, iarăși în toate clasele societății și mai cu seamă printre oamenii politici cugetători și prevăzători? Diferența între biruințele noastre și acelea ale altor țări este aceasta: când alte popoare sunt învingătoare într'un război, ele merg spre un scop sigur și hotărât, așteptat de mai înainte, pe când noi, deși biruitori fiind, nu știm care este scopul ce urmărim: viitorul nostru este nesigur, palid, cu desăvârșire necunoscut. Ministerul justificase năvălirea oștirilor române în împărăția turcească prin aceea, că Plevna constituia un pericol pentru țara noastră și—după argumentarea ministerului — trebuia să trecem Dunărea și să conlucrăm la luarea Plevnei „în interes defensiv.“

Prea bine. Dar Plevna a căzut în sfârșit, și vedem că oștirile noastre merg la Vidin.

Oare constituie și garnizona din Vidin un pericol pentru țara noastră? — Negreșit nu.—Așa dar facem mai departe război ofensiv Turciei.

Nici aici nu am mai avea nimic de zis, dacă jertfele ce le facem ar avea un scop pozitiv înainte ochilor, dar nenorocirea este că pe acest scop nu'l vede nimeni, nu'l ghidește nimeni.

Voiți să resumez în câte-va cuvinte părerile bărbaților politici de la noi. În față cu voința bine declarată a Rusiei de a urma războiul mai departe, Românii se întrebă dacă avem să'l urmăm și noi până la sfâr-

MIGGLES 1).

(Nuvela americana de Bret-Harte).
Traducție de V. Pojor.

Eram opt, numărând și pe conductor. O vorbă nu eșise din gura nimărui în cursul celor din urmă șase mile, decând săriturile grelei diligențe pe calea sapată cu hopuri, intrerupșese ultima citațiune poetică a judecătorului. Lângă judecător, călătorul cel gros dormea cu capul răzemat de brațul său trecut în curea trăsorei, și alcătnea ast-fel un obiect moale, fără formă hotărâtă, ca un spânzurat desfăcut de ștreng. Pe scaunul de dinainte, de asemenea, dormita dama franceză, păstrând însă oare care șfială de posa sa, precum se vedea din punerea basmălei cu care își acoperise

fața pe jumătate. Doamna din Virginia City, călătorind cu soțul ei, perduse de mult ori ce urmă de individualitate, într'un amestec nedescris de cordele, șaluri, blane și vâluri. Nu se auzea de cât vuetul roților, și acel a ploaiei care bate deasupra pe imperială, Deodată diligența se opri și glasuri diferite soșiră până la urechile noastre. Conductorul începuse o convorbire din care fărâșurii cam de aceste: „podul e rupt, apa e naltă de 20 de picioare, nu se mai poate trece, străbăteau până la noi, predominând vuetul furtunei. Urmă apoi un murmur neînțeles, și o voce misterioasă, pornind de pe cale, dădu sfatul următor:

—Cercați la Miggles.

Pe când diligența cărmea cu încetul, noi întrevăzurăm pe călăuzul nostru. Era călare și la moment dispăru în șiroanele de ploaie.

Eată-ne pe calea care conduce spre Miggles.

Cine și unde este Miggles? judecătorul, singurul om competent dintre noi, nu-și aminti acest nume, cu toate că se lăuda că cunoaște țara pe deplin. Călătorul din Virginia credea că Miggles trebuie să fie un otel. Noi nu știam alta, de cât că inundația ne opra din toate părțile și că Miggles era limanul nostru de scăpare.

După o bleșcăitură de zece minute pe un drum lăaturalnic și șovăiat, pe care abia putea trece diligența, ajunșerăm dinaintea unei porți bine închise, ferecate cu zăvoarele trase și care încheia un gard nalt mai bine de opt picioare. Era vederat că soșisem la Miggles. Era vederat că Miggles nu ținea otel. Conductorul se pogori, șgudui poarta. Poarta era închisă de nădejde.

—Miggles! he! Miggles!
Nici un răspuns,

—Miggles! mai răni conductorul, pe un ton din ce în ce mai supărat.

—Miggles, roști curierul cu glas mai dulce! O Migg! Mig!

Miggles, în cruda-i nesimțire, nu răspunde nici astă dată; judecătorul care lăsase geamul în jos, scoase capul pe oblon și începu un șir de întrebări care dacă ar fi primit un răspuns lămurit, ar fi putut lumina pe deplin așest mister; dar pe care conductorul l-a înlăturat zicând că ne face mai bine să ne sculăm cu toții și să strigăm pe Miggles. Ne scularăm dar și strigarăm în chor: Miggles! apoi, fiecare în parte, și după noi, un Irlandez suit pe imperială urlă: Maygells. Auzindu-l am pornit la ris cu toții, și pe când rideam, conductorul ne zise:

—Tăcere, ascultați!

Spre marea noastră mirare, auzirăm dincolo de gard chorul lui Miggles repetat din cuvânt în cu-

vânt, și fie care Miggles, a parte și Maygells final și suplementar.

Ce echo ciudat, zise judecătorul. La dracu, Miggles, ajunge! arată-te! tuna conductorul. Fii om, Miggles, nu te juca de-a baba oarba. În locul tău, de sigur n'aș avea inimă de șuguit—urmă Yuba-Byll, care, de mânie, tropăea diu amândouă picioarele.

—Miggles! urmă o voce misterioasă, o Miggles!

„Iubite domnule Mighail, zise judecătorul cu glas duios, indulcind pe cât se poate, asprimea acestui nume, bagă de seamă cât e de crud a refusa la niște femei slabe, un adăpost în contra injuriilor timpului. Glasul său fu însă acoperit de o sumă de Miggles, încoronat încă cu un hohot de ris.

Yuba-Byll nu mai stătea la îndoeală. Ridicând o peatră mare el culcă poarta la pământ și intră în curte dimpreună cu călăuzul. Noi

1) „Albina Carpaților.“

șit? Și această întrebare este foarte însemnată, căci d-voastră din București nu simțiți relele războiului ca noi. În București stau grămădiți 30,000 de străini care consumă: negoțul umblă, banii curg și nevoile se simt mai puțin. La noi însă stagnația este deplină, criza urmează, negoțul nu umblă, produsele putrezesc prin gărl, vitele pier de boală în mod îngrozitor, și cu greu se vor găsi familii prin sate și orașe care să nu deplângă moartea, boala sau rana unui fiu, frate sau rudă, ori cel puțin să nu tremure pentru viața lor, pe fie-care zi în pericol.—Cine știe însă cât va mai ținea războiul, cum se mai poate prelungi, ce complicații politice se mai pot ivi și, în tot cazul, până unde Rusia este hotărâtă să meargă.

Dar să zicem că, intrați odată pe această cale, trebuie să mergem înainte pentru a nu pierde roadele luptelor noastre. Dar aici iarăși revine întrebarea: care sunt și care „pot fi” aceste roade?

Pacea se va încheia sau direct între Rusia și Turcia, sau prin intervenirea tuturor marilor puteri. În cazul întâi, ce ne așteaptă pe noi? Toată lumea crede și e convinsă că marele împărat al Rusiei este monarhul cel mai nobil și mai generos și că ne voește binele; toată lumea are prin urmare încredere în bunătatea lui. El a dat cele mai mari semne de grație și distincție Domnitorului nostru, semne care se resfrâng asupra țerei noastre. Însă bărbății politici sunt plini de grijă: ei își aduc aminte că aceste distincții și semne sunt lucruri exterioare, lucruri de formă și că adese-ori în politică se fac atunci mai multe onori în formă decât fondul e mai puțin strălucit. Bărbății politici urează împăratului Alexandru toate fericirile lumii, căci el este cel mai independent din toți suveranii Europei. Dar de și absolut, nici în Rusia țarul nu poate face tot ce vrea el. Se știe că țarul era cel mai mare prieten al păcii cu Turcia și în deobște cel mai mare partizan al păcii în genere, și cu toate acestea el a fost silit să declare și să urmeze cel mai grozav și sângeros războiul care s'a văzut de mult în istoria omenirii.

Jurnalele noastre guvernamentale apară, cu drept cuvânt, pe fie-care frază bine-voitoare, eșită din gura împăratului. Și bărbății politici de la noi fac aceasta, dar pe de altă parte, în liniștea noastră provincială și departe de strigările tinerilor entuziaști din București, noi

am redeschis cartea istoriei moscovite, am studiat din nou pagină câte pagină cum s'a marit Rusia de 10 secole încoace și la pagina din urmă când am pus cartea la o parte, am rămas nemișcat de politica rusească, ear negurile se îndesesc tot mai mult în sufletul nostru. Am mai urmărit și jurnalistică rusească contemporană și, dacă am citit multe jurnale care ne vor binele, n'am găsit nici o foaie a comitetelor panslaviste care să fi pomenit măcar de viitorul Românilor.

Am citit despre Sârbi, Muntenegri, Bulgari etc., despre Români n'am citit nimic și instigatorii războiului de astăzi sunt tocmai acele comitete panslaviste..... Ne vor iubi oare și aceste puternice comitete și își va schimba Rusia mersul istoriei ei de zece secole, pentru decorațiile date Domnitorului nostru?... Iată pentru ce bărbății noștri politici conservatori au nopți neliniștite și se scoală dimineața cu gânduri puțin vesele.

— În cazul al doilea când pacea s'ar încheia prin intervenirea tuturor marilor puteri, negreșit câte-va din grijii ar dispărea, dar o altă fantomă se rădică. Se zice că alianța israelită va pune toată influența de care se bucură pe lângă cele mai multe cabinete pentru a cere ca, în schimbul recunoașterii independenței noastre, să ni se impune datoria de a da drepturi politice „en masse” tuturor Evreilor de la noi. Însă bărbății noștri politici sunt uniți întru a considera această măsură, „în actualele împrejurări economice ale țerei,” ca un rău ireparabil și desăvârșit. Am fi câștigat atunci o formă deșartă și am fi pierdut temelia pe care am putea clădi un stat național. Eată pentru ce și în această împrejurare, viitorul nu ne zămbește așa de vesel. Să nu credeți însă că numai conservatorii au aceste îngrijiri, chiar fracționiștii noștri le împărtășesc. Însă... oameni sunt și încă ce oameni! — Astăzi ei au în mână toată conducerea Moldovei; ale lor sunt toate funcțiile, al lor este bugetul, ale lor până și garda națională și — când interesul momentului este în luptă cu prevederi politice viitoare și generale — lupta e grea, foarte grea, mai cu seamă pentru cei slabi de ânger! Eată pentru ce fracționiștii tac molcom și se feresc a vorbi chiar despre viitor!

Poate că ceea ce vă scriu se pare cam pesimist, dar eu reproduc numai cugetările pline de grijă ce se rostesc încet prin cercurile politice de la noi. Nu disprețuiți însă aceste

păreri: căci noi visăm mai puțin de cât Bucureștenii. La d-voastră se fac serbări splendide, Mărin Sa Domnitorul se va primi într'un mod strălucit când vă vor fi sosit aceste rânduri; toată lumea va striga ura privind tunurile și prinșii Turci; poate se va proclama regatul — cine mai știe! — entuziasmul se lățește în mod electric și poate învelui mințile cele mai reci. La noi e alt-fel..... noi trăim printre sute de spitale organizate în oraș, noi vedem pe fiecare moment morți și iarăși morți trecând pe dinaintea noastră; Basarabia rusească este cale de 16 kilometre de Iași, atingerea cu densa este necurmată... și entuziasmul nostru este mai mic. Cât de des în istorie bărbății ce conduc cârma au fost amăgiți! La 1830, pe când în palatul regal din Paris se dădeau baluri strălucite, revoluția se pregătea în ascuns. Cel mare al Statului se veseleau în acordurile muzicii pe când un diplomat străin și observator, gândindu-se la deșteptarea de a doua zi, zicea în taină către un vecin.

„Nous dansons sur un volcan”!

B. B.

VARIETATI

Populațiile indilor. Într'un raport statistic prezentat parlamentului englezesc se cuprind între altele, următoarele date privitoare la India: întinderea teritoriului administrat de către englezi e de 909,834 mii pătrate englezești, cu o populație de 191,055,500 suflete. Statele Indiilor au o întindere de 573,952 mii pătrate cu o populație de 48,263,000 suflete. Împreună cu posesiunile englezești și portugheze întinderea Indiei e de 1,484,150 mii pătrate cu o populație de 239,978,000 suflete. Între cei 191,000,000 milioane locuitori din India britanică 139,340,000 sunt de religie musulmană, 1,174,436 sînt, 40 milioane 867,000 muhamedani, 2,800,000 budhiști, 897,682 creștini și vre-o 6,000,000 deosebite religii.

Un dar împărătesc. Împăratul Francisc Iosif a ordonat să se dăruiască bibliotecii din Cernăuți toate dubletele, ce s'au găsit în biblioteca răposatului împărat Ferdinand. Ast-fel biblioteca universității din Cernăuți s'a sporit cu 1000 exemplare.

Un concert telefonic în Viena. În săptămână trecută inginerul Riel, ajutorul de asistență al politehnicului din Viena Kugelmayer și Urbanioky au făcut în localitățile Politehnicului una dintre cele mai interesante și mai instructive încercări cu telefonul. Era vorba să se cons-

tate, dacă muzica instrumentală se poate comunica la depărtați mai mari.

Într'una din sălile din Reginal de sus erau șase persoane care căutau în apropierea unui telefon, iar într'alta alte douăzeci persoane care ascultau și zădărnindu-se pe care erau tot atâtea telefoane.

Dărtarea era socotită pentru 37 mii austrieci.

Lu început s'a cântat un „Lied”, de o compoziție foarte simplă. Nu se auzea bine și melodia era cam confuză. În urmă s'a cântat un chor, care se auzea mai bine, dar textul era încă neînțeles. În sfârșit s'a cântat apoi „Die Kapelle”, care se auzea cu o precizie rară. După ce în toate bucățile cântate se auzea foarte bine. Astfel se presupune, că ar chea înainte de toate trebuie să se depri că vibrațiile telefonului și numai apoi poate să copriască și să împreune destul de bune sunetele. S'a observat însă, că sunetele mai multe se aud mai clar.

În urmă s'a făcut încercare cu un telefon mai mare, încăl nici nu mai era trebuință ca ascultătorii să-și pună urechi la tubul acustic, ci puteau să zădărnicească de departe de patru cinci pași. Astădată sunetele se auzeau, dar numai pe ici pe colo eșea melodiile dintr'ăsele. Cu toate acestea pare a se fi dovedit, prin această încercare, că după ce telefonul se va perfecționa, va fi cu putință să se comunice muzica la depărtați mai mari cu o deplină claritate. Zădărniceștii din Viena cred, că nu va trece multă vreme până când concertele filarmonice de la Viena vor fi găsite prin Berlin, Paris, Pesta, București și alte orașe departat. Și, drept vorbind, ar fi un lucru cu mult haz, ca, mergând la sala Athenului, să ascultăm cât de frumos cântă orchestra din Viena.

Ofrande.

Doamna Fani Merișescu, a oferit societății Providența, pentru cântarea rîniților suma de 400 franci, pentru care comitetul se grăbește a-l aduce mulțumirile sale.

ULTIME SCIRI TELEGRAFICE

(Agenția Havas).

Serviciul de la 30 Decembrie — 9 ore seara.

Paris, 29 Decembrie.

D. Fourrier, fost ministru al Franței la Roma, este numit ambasador la Constantinopol. D. Bardoux, ministru de instrucție publică, va oferi lui Victor Hugo marele cordon al Legiunii de onoare.

Paris, 29 Decembrie.

O telegramă adresată din Pesta către Agenția Havas arată motivele cari au hotărât pe Austria să ia inițiativa unei mijlociri. A glitera țintese la pace, dacă pacea este cu putință. În cazul contrariu, reușirea mijlocirii va face opinia engleză unanimă în favoarea războiului.

Această telegramă constată că Curtea și

poporul englez sunt de acord într'a socoti că o acțiune energică este de aci înainte trebuincioasă pentru a ocroti interesele engleze pe față amenințate.

Regina Victoria într'o scrisoare ce a adresat lordului Beaconsfield, s'a pronunțat foarte lămurit asupra acestui punct. Ea insistă ca să fie între toți ministrii o unire desăvârșită într'o chestiune atât de gravă. Cabinetul va cere subsidii; dacă aceste subsidii vor fi refuzate, va dizolva parlamentul și va lăsa alegătorilor grija de a trage chestiunea. Armata considerabilă ce este pregătită pentru India poate fi transportată în Europa.

D. Layard ar fi făcut împărtășiri despre ocupația eventuală a Galipolului. Marele Vizir ar fi răspuns că această ocupație ar fi peste putință fără un tratat formal de alianță ofensivă și defensivă.

Mesajul reginei, la deschiderea parlamentului, va declara că Anglia nu poate admite ca chestia Orientului să fie rezolvată fără ea, mai cu seamă dacă tractatele în care ea este parte contractantă s'ar modifica.

Aceiași telegramă constată marea senzație produsă în Austria de hotărîrea Angliei de a se pune ca mijlocitoare. Această senzație este motivată de urmările ce poate avea asupra politicii austriece, atitudinea hotărîtă a Angliei.

London, 29 Decembrie.

Doză meetinguri la cari erau față peste 6,000 lucrători, s'au ținut seara: una în favoarea Turciei, cea-altă contra. Gălăgia a împiedicat de a auzi discursurile. Partidul în favoarea războiului predomină. Nici o notabilitate nu se afla de față la aceste meetinguri.

Meetingul în favoarea Turciei a adoptat o hotărîre, care spune că țara va primi războiul, dacă, în fața faptelor Rusiei, guvernul l'ar decide. Această rezoluție se va prezenta lordului Beaconsfield.

Meetingul anti-turc a protestat contra războiului sub ori ce pretext.

Constantinopol, 30 Decembrie.

S'a confirmat că un pachet otoman ce mergea de la Trebizond la Constantinopol cu 800 soldați, câți-va pasageri, numeroase mărfuri și posta a fost capturat de două vapoare rusești înaintea Imbolii. Rechemarea lui Mactar-pașa este de o potrică confirmată precum și numirea lui Ismail-Haki ca comandant al armatei din Asa cu Teizi-pașa ca șeful statului-major.

Cele din urmă sciri din Sofia spun că toată populația s'a retras din oraș, dar că știrile continuă a-l ocupa. Frzerum resistă.

O DOMNIȘOARA sosită de enrënd din Viena, din o foarte bună familie, dorește a intra într'o casă spre a îngriji de copii săi de o damă și a-i ține companie. Adresa: Domnișoara Fany, Radu-Vodă. No. 5, București.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI.

A eșit de sub presă și se va pune pe puțin în vânzare prima serie a publicărilor istorice-filologice ale Direcției generale a Arhivelor Statului, sub titlul de:

Cuvențe den Bătrâni

Ună română vorbită între anii 1550—1600, studiu paleografic și lingvistic de

B. P. HASDEU

cu o introducere asupra importanței și direcțiilor științifice a filologiei române, de celebrul lingvist german

HUGO SCHUCHARDT.

Acest volum, aproape 400 pagini în — 8 mare, cuprinde, afară de introducerea generală:

I. Trei-zeci și trei texturi, cu cercetări introductive și vaste adnotațiuni istorice, paleografice, economice, juridice, lingvistice etc.

II. Un glosar documental dintre anii 1535—1592.

III. Un specimen de dicționar etimologic al limbii române pe baza unui vocabular manuscris de la 1600.

IV. Șase indicii analitice.

V. Vr'o cinci-zece de fac-simile de pe portrete, manuscrise, iseluturi, pecuți, semne de hârtie etc. etc.

urmarăm pașii lor. Nimic nu s'arâta. După niște tufări de rose pe cărora frunziș se scurgeau picăturile de ploae și ne stropeau, puturăm, cu tot întunericul, să înțelegem că ne aflam într'o grădină. S'atâta tot. Ajungând dinaintea unei clădiri de lemn lungăreată și iregulară,—cu noști pe acest Miggles? întrebă judecătorul pe Yuba Byll.

— Nu, și n'aș fi prea doritor de a-l face cunoștința, răspuse, cu ton sec, Yuba-Byll, care, prin absența lui Miggles, credea că se insulta în persoana sa, întreaga companie a diligenței pionierilor.

— Dar atunci?... observă judecătorul, cu gândul la poarta așternută pe pământ...

— Ei bine; întoarce-te în diligență și așteaptă până vei fi prezentat... eu unul intru... și zicând, deschise ușa de la casă.

Urmărăm și noi pe conductor și pe călăuz, și ne aflărăm într'o ca-

meră lungăreată, luminată numai de niște tăciuni a unui foc ce se stingea. Flacăra tremurândă făcea să apară din când în când, niște desemnuri bizare care acopereau pereții de sus până jos. Dinaintea căminului, sta o ființă într'un jilț mare.

— D-ta ești Miggles? întrebă Yuba-Byll.

Omul de pe jilț nici vorbi nici se mișcă; atunci Yuba-Ball, plin de mânie, înaintă spre dânsul și întoarse spre obrazul lui, felinarul de la trăsură pe care îl aduse în mână. Era obrazul unui om îmbătrânit înainte de timp, cu sbărcituri numeroase și adânci, și cu ochi foarte mari, care exprima solemnitatea nemotivată pe care am citit-o în ochii cucoveicilor.

Acești doi ochi holbați se primblau după figura lui Bill, până la felinar, și se ațintiră însfîșit asupra acestui obiect luminos. Bill întrebunța toată

tăria sa de suflet pentru a-și stăpâni mânia.

— Ești surd, Miggles! În tot cazul știu că nu ești mut—și Yuba-Bill scutură de umăr pe străinul venerabil, care în ochii noștri înspăimântați se făcu jnmătate mai mic de cât forma sa d'antăiu, și se lăsă să căză în jos ca o movilă de veșt-minte.

— La dracu! strigă Bill, retrăgându-se de la luptă cu disperarea în suflet.

Atunci judecătorul înaintă, și ridicarăm pe această ființă, lipsită de oase, spre a o pune în pozițiunea primitivă. Bill, cu felinarul său, fu trimis pentru a inspecta afară, căci era peste putință a crede că nepuținciosul să poată trăi singur în casă; iar noi ne așezărăm cu toții în jurul căminului. Judele care, recăpătase toată autoritatea sa, și care nu încetase de a desfășura talentele sale de conversațiune, sta dinaintea no-

stră cu spetele întoarse spre foc, și se adresă ast-fel către un jur Inclipuit:

— Este vederat că stimabilul nostru amic, aici prezent, se află în condițiunile descrise de Shakespeare, adică ca frunza galbenă și veștjită; sau că este coprius de o slăbiciune prematură a facultăților mentale și fizice! Cât de pre întrebare dacă el este în adevăr Miggles..

Aici judecătul fu interceptat prin: Miggles, o Migles, Miglesy! Mig! rostite cu aceleși intonațiuni neobicinuite, care de ja rărase urechile noastre. Un moment ne uitărăm unul la altul speriați.

(Va urma).

ELIXIR DIGESTIF DE L'EPSINE
GRIMAULT & CIE PHARMACIENS A PARIS

Pepsina este principiu care, în stomach posedă proprietatea de a face de a se mistui alimentele, pusa a supi formă de Elixir plăcut la gust și fortificant, el lucrează fără a osteni stomachul și intestinele. Supt influența sa, digestiunile cu anevole, revenirea mândrit prim gât, inflamațiunile de stomach și de intestine cele mai rebelle sunt modificate repede, și migreneleși durerile de capu provenite din rea digestiune dispar. Această delicioasă licore întrebunându-se, se evită adesea vărsăturile ce însoțesc ingreunarea; bătrânii precum și convalescenții găsecu în densa unu slementu reparator și conservator alu sănătăți.

Depositu în principalele farmaci.

PILULE DE IODURE DE FER & DE MANGANESE DE BURIN DU BUISSON

APPROUVES PAR L'ACADEMIE DE MEDICINE.

Ineficacitatea așa de frecventă a hapurilor de iudur de fer și de manganese, ce se găsecu în totu d'una în sânge lăsoțu de feru, dupe cum probează cău-vările chimiciloră celorl mai distinși, Hapurile de iudur de fer și de manganese de Burin du Buisson implinesce aceste condițiune și este aci cea ce explică eficacitatea loră minunată, sigură în totu d'una în affectiunile limfatice, scrofoulase, rachitice și tuberculose; răgușeală, gâcle, neregularitatea în menstruațiune, în accidentele syphilitice constituționale, și mai alesu în inițialele perioade ale maladiilor de peptu. — Depositu în principalele farmaci.

A eșit de anb tipar și se află de vëndare la magasiile de musică Gebauer și Ianda & Sandrovitz:

DEȘTEPTATE ROMANE

de Andrei Mureșanu

HYMN EROIC

pentru patru voci cu acompaniament de piano de LEOPLD STERN.

Prețul 1 Leu nou.

BUCUREȘCI

Tipografi-edițori Thiel & Weiss, palatul „Dacia.”

A eșit și se află de vëndare la toate librăriile:

INDICATORUL ALFABETIC

al legat

TIMBRULUI SI INREGISTRAREI

de

D. I. GEORGIAN

Prețul 1 Leu nou.

NOUA PANORAMA

sub denumirea de

GALERIE DE TABLOURI

soțiu acuma și nședată în Strada Belvedere, în josul fotografiei d-lui Meier.

Bătăliile cele mai noue și întâmplările lumel.

Bătălia lângă Plevna.

Luarea Griviței.

Luarea stégului turcescu prin vëndătrul Ion Grigorie.

Rescôla lucrătorilor căilor ferate în America etc. etc.

Intrarea este numai 50 bani CU CADOU

(649-0)

H. HÖNICH

TAPISIER SI DECORATOR

Strada Stirbei-Voda, 3

In dosul Teatrului Național,

se recomandă pentru toate lucrările atingătoare de meseria sa.

(635-8)

De vëndare, o carță de drum, locuri. Doritorii să se adreseze Strada Scannele No. 46, unde se pôte și vedea carța.

INJECTION BROU

hygienique, infaillible et preservative. La seule guérissant sans lui rien adjoindre. Se trouve dans toutes les pharmacies de l'Univers et à Paris chez Jules Ferré, Pharmacien 102 rue Richelieu, successeur de Brou. A Bucharest chez Mr J. W. Zürner, Pharmacien.

ANUNCIU IMPORTANT.

CEL MAI VECHIU SI RENUMITU MAGASIN LA STÉUA ALBĂ

SUB FIRMA

PHILIPP GOLDSTEIN

Strada Carol I No. 5.

Strada Carol I No. 5.

(Curtea Vechie)

(Curtea Vechie)

vis-à-vis de Sig. Prager.

vis-à-vis de Sig. Prager.

Am onôre a înșciința pe onor. PT. Public că mi-a sosit pentru sezonul de iarnă un bogat asortiment de încălțăminte pentru Bărbați, Dame și Copii, după fașonele cele din urmă, — precum și un mare transport de Cisme lungi de Lak rasesc, de lueht și de Vaes, ca și Mantale de Cauciuc pentru plôe, prima calitate; asemenea și Găoși de Gumi.

Sub-semnatul aduc mulțumirile mele onor. PT. Public pentru încredere ce a dat menționatelor mele firme de un interval de 12 ani care până acuma a depus probe suficiente de fina calitate a mărfel ca și de eșfinățatele prețurilor, sperând că și de acum înainte, va bine-voi ai da conșnsul eșu gășind tot-d'a-una atât mărfuri fine și fașonate cât și prețuri forte moderate.

Cu totă stima
PHILIPP GOLDSTEIN.

DIN CAUSA

unei

NENOROCIRI NEASCEPTATE

O familie de ofșter superior din ștreișitate, este obligat de a vinde cu prețiu redus pe jumătate, în total sau în parte un mare trouses (dotă) d'albituri, care a costat

MAI MULT DE 3000 Fr.

Acest trouses se compune de 60 cămăși de damă, brodate forte fin, 48 Batiste de pândă fină, 48 camisône, 70 isemne pentru dame, serviete de damase, mese pentru 12 și 18 persoane, alte 16 bucăți de cea mai fină pândă de Holandă, Batist (pândă) de Belgia și Francaia a 40 metri se-care, a costat 100, 150 până la 200 franci, se vinde cu 40, 74 și 100 franci, alecă cu jumătate prețiu. Acest trouses este de vëndu în toate zilele de la 10 ore și jumătate dimineța, până la 4 ore și jumătate dupe ameză, Calea Mogoșoia No. 39, în colțul Pasagiului, întâiul etajiu, antreul No. 2, în apartamentul D-nei Vlahutj vis-à-vis de Hotel de Viere.

OPERILE MUSICALE

imprintate în edițiunea noastră

THIEL & WEISS, TYPOGRAFI

Strada Lipscaul, palatul „Dacia.”

FR. C.

CONSTANTINESCO D., Souvenir de Zizin, Valse pour pianoforte	2	—
CARLSON C., Quatre morceaux Roumains, pour pianoforte	2	—
FLECHTENMCHER A., Muma lui Stefan, pentru o voce și piano	1	50
GEORGESCU TH., Două suspine, rom. pentru o voce cu piano	1	40
Spune, rom. națională, pentru o voce cu piano	1	40
KRATÓCHWIL A. K., Hora, Vięta României pentru piano	1	40
MEDEK J. W., România, Quadrille de Concert pentru piano	4	—
MUSICESCO G., Rândniala cunșniei pentru piano	5	—
STERN L., op. 10, Der Wusch (Dorița) für Singst. und Clavier.	2	—
op. 11, Lebewohl (Adio Moldova) Singst. und Clavier.	1	50
op. 4, Grande Etude pour pianoforte	1	50
op. 17, Hora. Mariôra pentru pianoforte	1	20
op. 18, Durerea 'mi este mare, Valse bril. pentru piano	2	—
op. 19, Visul Ce de cepil, Quadrille pentru piano	2	—
La Favorite, Schottisch pour piano	1	35
Itik-Polka pentru piano	1	—
op. 20, Apele de la Văcăreș, Schottisch pour piano	1	50
VIEUX E., Marche de Cavalerie pour piano	2	—
Tôte aceste se vënd cu rabat de 25%		

JOSEF GRÜNBAUM

LA BELLE JARDINIÈRE

20, Colțul Bulevardului și Stradet Mogoșoiei, Casele Grecu, 20

Aduc la cunoscința onor. Public că m'am asortat Magasinul cu

MENCICOAFFE, PALTOANE à la DERBY și COSTUME COMPLETE

Pantalóne de fantasie din diverse Stoffe.

Tot de o-dată înștiințed că am priimit

CAMAȘI, FLANELE, CIORAPI, CRAVATE

și tot ce ecsistă mai modern. Prețurile sunt cunoscute de cele mai moderate.

JOSEF GRÜNBAUM

Furnisorul Curții, „LA BELLE JARDINIÈRE”, 20 Colțul Bulevardului, 20.